

Johannes Heikkonen

Johannes Heikkonen(2. lokakuuta 1892 Muolaa – 6. marraskuuta 1938 Leningrad) oli suomalainen kivityömiies joka toimi Karjalan Autonomisen Sosialistisen Neuvostotasavallan sotakomissaarina

Muolaan Kuusaan kylässä syntyneen Johannes Heikkosen vanhemmat olivat Edvard ja Hetti Heikkonen. Johannes oli työssä 9-vuotiaasta ensin nahkurinverstaassa ja sitten metsätöissä ja paimenena sekä suutarin oppipoikana. Hän lähti sitten Viipuriin jossa hän työskenteli kivenhakkaajana. Heikkonen muutti 1910 Venäjälle jossa hän työskenteli tehtaissa ja rakennustyömailla muun muassa Moskovassa, Kostromassa, Kiovassa, Räävelissä ja Sevastopolissa

Vuonna 1917 Heikkonen asui Pietarissa jossa hän osallistui bolševikkien joukoissa lokakuun vallankumoukseen Heikkonen liittyi marraskuussa 1917 suomalaisten kansalliseen vapaaehtoisosastoon ja hän oli Suomen sisällissodan aikana punaisten joukoissa komppanianpäällikkönä osallistuen taisteluihin Kämärässä, Helsingissä, Vilppulassa, Enorannassa ja Pekkalassa. Heikkonen haavoittui keväätälvella 1918 ja hän palasi Pietariin 7. maaliskuuta 1918.

Heikkonen oli toukokuusta 1918 alkaen aluksi yleisvenäläisen erikoiskomission määräämissä tehtävissä ja hän osallistui sitten tykistökurssille ja jalkaväen komentajakursseille. Huhtikuun lopulla 1919 Heikkonen lähti Kansainvälisen sotakoulun kurssilaisryhmän mukana Aunuksen rintamalle, jossa hän toimi ensimmäisen suomalaisen rykmentin komissaarina ja heinäkuusta 1919 alkaen 6. suomalaisen rykmentin komissaarina. Rykmentti taisteli Suomen puolelta tulleita Aunuksen retkeläisiä vastaan aina syksyyn 1919 saakka. Heikkonen palasi syksyllä Pietariin, mutta lähti sieltä pian kansainvälisen sotakoulun suomalaisoppilaista kootun pataljoonan komentajana Arkangelin rintamalle, jossa vastassa olivat englantilaiset ja amerikkalaiset joukot. Taistelut päättyivät helmikuussa 1920 Arkangelin valtauksen ja tämän jälkeen suomalainen kurssilaispataljoona siirrettiin Puolan rintamalle. Maaliskuussa 1921 Heikkosen johtama kansainvälisen sotakoulun oppilaista muodostettu pataljoona oli mukana kukistamassa Kronstadtin kapinaa. Vajaa vuosi myöhemmin tammikuussa 1922 Heikkonen oli Itä-Karjalan kansannousun aikana Kiimasjärvelle hyökkäyksen tehnyttä kansainvälisen sotakoulun osastoa johtaneefo Toivo Antikaisen apulaisena ja komppanianpäällikkönä.

Heikkonen toimi sitten Pietarissa kansainvälisen sotakoulun opettajana ja myöhemmin hän siirtyi Neuvosto-Karjalaan jossa hän oli muodostamassa Karjalan jääkäripataljoonaa sekä toimi ensin joukkojen aluehallinnon poliittisen sihteeristön päällikkönä ja sen jälkeen aluehallinnon päällikkönä.

1930-luvulla Heikkonen toimi Mujejärven piirin puolusihteerinä ja hän osallistui muun muassa uitto-, metsä- ja toukotöiden organisointiin. Heikkonen joutui Stalinin puhdistusten uhriksi ja hänet kidutettiin kuoliaaksi Leningradin tutkintavankilassa 6. marraskuuta 1938.^[1] Hänen maineensa palautettiin 1955. Petroskoissa Drevljankan kaupunginosassa sijaitsee Heikkosen mukaan nimetty katu.

Lähteet

- Dmitri Aleksandrov : Johannes Heikkonen - elämäkerta, Carelia 2/2011
- Heikkosten suvussa sotakomissaari
- Johannes Heikkosen elämäkertatiivistelmä Kansallsibiografiassa

Viitteet

- Uutuuskirjan kova väite: Stalin ”pelasti” Suomen tapattamalla punaupseerit ennen talvisotaa - komean sotilasuran luonut Johannes kidutettiin kuoliaaksi(http://www.iltalehti.fi/kotimaa/20180523220062647_u0.shtml) Viitattu 23.5.2018.

Sivua on viimeksi muutettu 3. kesäkuuta 2018 kello 03.59.

Teksti on saatavilla [Creative Commons Attribution/Share-Alike](#)-lisenssillä; lisäehtoja voi sisältyä. Kats [käyttöehdot](#).
Wikipedia® on [Wikimedia Foundationin](#) rekisteröimä tavaramerkki.
[Ongelma artikkelissa?](#)